ВИПРОБУВАННЯ ЗАДНЬОГО ЗАХИСНОГО ПРИСТРОЮ ПРИ СЕРТИФІКАЦІЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ

Ковальов В.М.

Науковий керівник – асист. Галич І.В.
Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка
(61050, Харків, пр. Московський, 45, каф. Якість, стандартизація та сертифікація тел. (057)732-54-33, E-mail: system-quality@mail.ru)

Задній захист (ЗЗ) – це наявність позаду на транспортному засобі: або спеціального заднього захисного пристрою (ЗЗП), або елементів кузова, шасі або інших конструкцій, які в силу своєї конфігурації й характеристик можуть розглядатися як повністю або частково виконуючі функції ЗЗП.

Пристрій ЗЗ повинен розташовуватися якнайближче до задньої частини транспортного засобу.

Ширина ЗЗ у жодному разі не повинна перевищувати довжину задньої осі, заміряної по найбільш віддалених крапках коліс, крім опуклих частин шин у поверхні землі, і в той же час не повинна бути коротше її більш ніж на 100 мм із кожної сторони. При наявності декількох задніх осей у розрахунок приймається довжина самої довгої задньої осі.

У випадках, коли пристрій убудований у кузов транспортного засобу або являє собою його невід'ємну частину, а ширина самого кузова перевищує довжину задньої осі, вимога у відношенні того, що ширина ЗЗ не повинна перевищувати довжину задньої осі, не застосовується.

Висота поперечного перерізу ЗЗ повинна бути не менш 100 мм. Кінці пристрою ЗЗ не повинні загинатися назад або мати гострі виступи; ця умова вважається виконаною, якщо кінці закруглені, а радіус закруглення становить не менш 2,5 мм.

Задній захист може бути сконструйованим таким чином, щоб пристрій міг установлюватися позад транспортного засобу в декількох положеннях. У цьому випадку повинен бути передбачений надійний спосіб його блокування в робочому положенні, для того щоб виключити будь-яке випадкове переміщення в інше положення. Зусилля, необхідне для того, щоб змінити положення пристрою, не повинне перевищувати 40 даН.

Пристрій ЗЗ повинен мати достатню міцність відносно зусиль, що діють паралельно поздовжньої осі транспортного засобу, і в робочому положенні він повинен бути пов'язан з бічними балками шасі або іншими їхніми елементами, що заміняють. Дійсна вимога вважається виконаною, якщо доведено, що як під час, так і після дії зусиль відстань по горизонталі між задньою частиною пристрою й задньою крайкою транспортного засобу не перевищує 400 мм у будь-якій крапці дії випробних навантажень. При вимірі цієї відстані всі частини транспортного засобу, висота яких у транспортного засобу в порожньому стані перевищує 3 м від рівня землі, не враховуються.